

Історичний гніздовий словник синонімів. Прямі синонімічні ряди дієслів стають об'єктами історичної лексикології за умови хронологічного перерозподілу їхніх конститuentів. Збіг домінант сучасного та історичного рядів факультативний. Переміщення конститuenta сучасного ряду у позицію домінанти історичного ряду спричиняє пучкування історичних рядів. При словотвірній перекатегоризації довільний конститuent похідного ряду може опинитися у позиції його хронологічної домінанти. Ця обставина знімає умову розпаду рядності за умови накладання словотвірного фільтра на домінанту.

Синонімічні ряди різної категоріальності в історичному гніздовому тезаурусі зіставні щодо порядковості своїх конститuentів у матриці хронотропності (часової подібності) відносного чи абсолютного розгортання синоніміки у діахронії. Історичне обстеження тезауруса здатне дати понад 250.000 матриць синонімічної хронотропності (рис.2). Ступінь часової подібності розгортання різнокатегоріальної синоніміки стохастично співвідносний з категоріальним статусом порівнюваних рядів та категоріальною належністю точки відліку у таких порівняннях (рис.3).

Макросемантичні способи представлення синоніміки допускають етимологічні, тематичні, хронологічні, епідигматичні, а також перехресні стратифікації. Запропоновані методики підтверджують конструктивність гнучкого використання монументальних словників у поєднанні із спеціально спроектованими лексикографічними корпусами [5; 6; 8]. Електронне моделювання здатне виявити ще не вивчені грані системності лексичного складу мови.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Білинський М.Е. Синоніміка англійського дієслова: словник семантичних відстаней. Львів, 1999.
2. Левицкий В.В., Стернин И.Я. Экспериментальные методы в семасиологии. Воронеж, 1989.
3. Скороходько Е.Ф. Сіткове моделювання лексики: лінгвістична інтерпретація параметрів семантичної складності// Мовознавство. 1995. № 6.
4. Тихонов А.Н., Пардаев А.С. Роль гнензд однокорневых слов в системной организации лексики. Отраженная синоними. Отраженная антонимия. Отраженная омонимия. Ташкент, 1989.
5. Aronoff M., Fuhrhop N. Restricting suffix combinations in German and English: Closing suffixes and the monosuffix constraint// *Natural Language and Linguistic Theory*. 20002. Vol. 20, No. 4.
6. Bilynsky M. At the crossroads of synonymy and word-formation: thesauri of English deverbatives as software construable lexicographic corpora// 35. Österreichische Linguistiktagung. Innsbruck, 26-28 Oktober 2007. http://www.onomastik.at/index.pkp?article_id=72.
7. Kay, Ch J. , Wotherspoon I.A.W. Turning the dictionary inside out: Some issues in the compilation of a historical thesaurus. In: Diaz Vera, Javier E. (ed.). *A changing world of words. Studies in English historical lexicography, lexicology and semantics*. Amsterdam: Rodopi, 2002.
8. Markus, M. "Joseph's Wrights *English Dialect Dictionary* computerized: architecture and retrieval routine". *Dagstuhl Seminar Proceedings 06491. Digital Historical Corpora. Architecture, Annotation and Retrieval*. <http://drops.dagstuhl.de/opus/volltexte/2007/1052/>
9. OED = Oxford English Dictionary (Second Edition) on CD-ROM Version 3.0. 2002. Oxford: Oxford University Press
10. WNWT = Webster's New World Thesaurus. Prepared by W.D. Lutz. New York: Prentice Hall, 1985.

Осовська І. М.
(Чернівці)

СТЕРЕОТИПНІ РОЛІ ДРУЖИНИ ТА ЇХ СТРАТЕГІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ У НІМЕЦЬКОМОВНОМУ МАТРИМОНІАЛЬНОМУ ДИСКУРСІ

Статтю присвячено розгляду стереотипних ролей дружини та їх стратегічному потенціалу в німецькомовному матримоніальному дискурсі.

Статья посвящена рассмотрению стереотипных ролей супруги и их стратегическому потенциалу в немецкоязычном матримониальном дискурсе.

The article deals with the stereotypic roles of the wife and their strategic potential in the German matrimonial discourse.

Стереотипні ролі мають давню історію вживання і транслюють вікові уявлення народу про характер і призначення чоловіка та жінки у соціумі. Вони формувалися протягом століть,

закріплювалися у свідомості не одного покоління мовців і зараз продовжують впливати на світосприйняття сучасників.

Об'єктом нашого дослідження виступає матримоніальний німецькомовний дискурс (МД), а його предметом - базові ролі членів родини – дружини та чоловіка. Кожна з цих ролей являє собою кластер, складаючись з декількох, що разом відтворюють стереотипні уявлення про носія ролі і задані ними рольові очікування [3; 4; 5].

Метою цієї статті є встановлення стереотипних ролей **дружини** та їхніх преферентних стратегій у матримоніальному німецькомовному спілкуванні. Соціокультурний аналіз дає змогу стверджувати, що німецькомовне суспільство презентує множину сучасних сімейних різновидів (традиційна, симетрична, неповна, розлучена, громадянський шлюб, гомосексуальний союз тощо), а сім'я розуміється носіями мови, насамперед, не як інститут, зафіксований органами влади або церковно союз двох осіб, а як конфігурація відносин, які перебувають у постійному русі і перетинаються через розмноження, прив'язаність, спільні інтереси та владу (Robertson, Harwood – цит. за [2]). На такому визначенні ґрунтується і наше розуміння сім'ї, спілкування в якій є свідомою вербальною діяльністю. Позначаючи німецькомовний кластер **EHEFRAU**, ми усвідомлюємо нетотожність номінату прийнятому нами визначенню предмета дослідження, однак мовний матеріал не залишає нам вибору, оскільки можливості номінацій обмежені лексемами *Ehefrau i Gattin*, остання з яких презентує інституційну прив'язаність.

Аналіз корпусу прикладів німецькомовного сімейного дискурсу дає підстави стверджувати, що до рольового кластеру **EHEFRAU (дружина)** належить декілька ролей:

- **FREUNDIN** (дружина-подруга) - ця роль, хоча й достатньо традиційна, відповідає родинним стереотипам сучасності, заснованим на духовній близькості партнерів: дружина-подруга розуміє, підтримує чоловіка, допомагає йому порадами та діями, розуміючи взаємну моральну відповідальність. Актуалізованими ролями можна вважати традиційні стереотипні найменування, синхронізовані у сучасний дискурс з урахуванням нових семантичних характеристик. Для матримоніального дискурсу такою є, з-поміж інших, гендерна пара Партнер-Партнерка. Роль **LEBENSGEFÄHRTE** (дружини - партнерки) можна вважати етноспецифічним варіантом німецькомовної етнокультури, виникненню та фіксації якої сприяли такі характеристики німецького культурного стандарту як прагматизм, матеріальна та правова орієнтація, міжособистісне дистанціювання, постійний контроль. Варіантом зазначеної ролі є альтернативна роль *Lebensabschnittsgefährtin* (тимчасова подруга), що презентує супутницю, яка через низку обставин (об'єктивних - нетривалість спільного існування, або суб'єктивних - невпевненість в спільному майбутньому, фаталізм тощо) (ще) не може розглядатися як постійна партнерка.

- **HAUSFRAU** (дружина - домогосподарка). Через призму сформованих стереотипних кліше сприймається сьогодні образ дружини-берегині, який характеризує призначення жінки у переважно приватній сфері. Головним смисловим навантаженням цього образу є абсолютизація жіночих репродуктивних і побутових функцій формування і збереження родинної атмосфери, піклування про порядок в помешканні. Слід зазначити, що нетиповою для німецького сімейного дискурсу вважається репродукція консервативних гендерних стереотипів з характерним прикріпленням жінки виключно до приватної сфери (сім'ї, дому). В більшості абсолютно неприйнятним є образ берегині у своєму первинному семантичному значенні "святої і божественної жінки", якій приписують домостроївський "інстинкт збереження потомства, захисту родини", що будується на трьох стереотипних "китах": кухня, діти, робота (в минулому - церква), які штучно применшують коло інтересів жінки.

- **GELIEBTE** (дружина-коханка). Жінка як сексуальний партнер та об'єкт бажання – ось одна з інстинктивно-зумовлених стереотипних сімейних ролей.

- традиційна роль **TREUE FRAU** (вірної дружини) відповідає моральній загальнолюдській нормі, що полягає не лише в незрадливості до чоловіка, але й у відданості йому у важких ситуаціях, захисті його честі й гідності, підтримці його авторитету навіть за його відсутності.

Під впливом мінливих умов суспільного розвитку до традиційних жіночих ролей додаються також нові, що спираються на сьогоденні реалії життя та нову предметність. Зберігаючи частку семем традиційних стереотипів, вони формують нові, більш сучасні уявлення про "жіноче". Такою новою роллю виступає, зокрема, роль **POWERFRAU** (дружина-ділова успішна жінка). В сьогоденному німецькому етноментальному просторі ця роль вже не порушує типові уявлення про соціальну роль жінки, виводячи її за межі допоміжної, другорядної функції забезпечення соціально-професійних і екзистенціальних потреб чоловіка.

Нетиповою для німецької етнокультури є наявна в українській роль **дружини-годувальниці**, своєрідного постачальника, в якого перетворюється інколи жінка в сучасній сім'ї. Зробивши успішну кар'єру та отримуючи вище соціальне забезпечення, вона здійснює більший внесок у сімейний бюджет, німецька дружина, як правило, не вважає, що перебирає на себе традиційну чоловічу функцію. Відсутність (або мінімальна наявність) такого явища в німецькій лінгвокультурі пояснюється вищим рівнем емансипованості німецької жінки, відсутністю в її свідомості традиційний культурних уявлень про чоловіка-годувальника, усвідомлення своєї відповідальності за власне життєзабезпечення, закріпленим у свідомості уявленням про превалювання принципу статевого рівноправ'я.

Динамічні аспекти комунікативно-функціонального аналізу матримоніального дискурсу описуються поняттями стратегій й тактик його здійснення. Стратегія вміщує планування побудови процесу мовленнєвого впливу й реалізацію плану, а тактика являє собою систему дій щодо підготовки ефективної реалізації стратегії. Якщо стратегія в кінцевому результаті співвідноситься з глобальною прагматичною метою комуніканта, яка знаходиться поза мовленнєвою діяльністю, то тактика ведення дискурсу має справу з мовними цілями й описує конкретні мовленнєві дії на певному етапі комунікації. Зв'язок між глобальною стратегічною метою й метою мовною складається, таким чином, з дрібніших тактичних цілей, що розв'язуються в межах двох мовленнєвих ходів: ініціюючого та респонсивного.

Найбільш повну класифікацію комунікативних стратегій пропонує А.Д.Белова, поділивши їх на: універсальні та етнічно-специфічні, загальнозживані та індивідуальні, загальнозживані та вікові, унісекс та гендерномарковані, атемпоральні та обмежені у часі, кооперативні та конфліктні, адресантно-орієнтовані та адресатно-орієнтовані, інформативні та спонукальні [1, с.16]. Синтезуючи актуальні для нашого дослідження групи та проаналізувавши всю множину різновидів спілкування між чоловіком та дружиною, представлених у сценаріях німецькомовних художніх фільмів, можемо стверджувати, що тлом для систематизації складових стратегічного потенціалу представлених кластерів є врахування типів матримоніального дискурсу, виділених відповідно до механізму взаємодії:

- кооперативного, що характеризується узгодженістю (або нейтральністю) інтенцій комунікантів та спрямованістю на реалізацію спільної мети; слід зазначити, що сюди ми відносимо і комунікацію, що відбувається в інтересах хоча б одного з комунікантів та не викликає спротиву з боку іншого. На основі цього кооперативний тип представлений двома підтипами: консенсусний (наявні сигнали співпраці з боку обох комунікантів), координуючий, що розвивається в інтересах одного з комунікантів. В свою чергу координуючий підтип представлений двома видами: маніпулятивним, мета якого – домогтися змінити поведінку чи дії адресата, та інформативним, мета якого – отримати інформацію.

- конфронтативного, що характеризується розбіжністю вихідних інтенцій комунікантів та спрямований на вербалізацію конфлікту інтересів або цінностей.

Таким чином, стратегічний потенціал матримоніального дискурсу постає у вигляді двох глобальних комунікативних стратегій (кооперативної та конфронтативної), що втілюються в локальних стратегіях і тактиках, організованих у ієрархічні системи. Слід, однак, врахувати, що «у динамічному комунікативному просторі може відбуватися комбінація комунікативних стратегій /комунікативних тактик» [6, с. 89].

Кооперативний консенсусний підтип МД представляє собою реалізацію «ідеальної мовленнєвої ситуації», де учасники, прагманастанови яких щодо предмету обговорення можуть протиставлятися або узгоджуватися, рівноправні у демонстрації та підтвердженні своїх думок. Структурно даний підтип МД представлений послідовністю мовленнєвих дій: постановка проблеми – обговорення проблеми – вирішення проблеми. Природу консенсусних *стратегій* вбачаємо в комунікативній категорії ввічливості, що проявляється в соціально і культурно зумовленому виборі стратегій і тактик мовленнєвої поведінки відповідно до чинних в певному лінгвокультурному співтоваристві історично зумовлених правил, представлень, норм коректності. У кооперативному консенсусному МД, поруч із глобальною стратегією прийняття, фіксуємо стратегії як позитивної, так і негативної ввічливості. Серед стратегій позитивної ввічливості (використовуючи типологію П. Браун і С. Левінсона) найбільш вживані стратегії, у яких мовець реалізує свою солідарність зі слухачем, повагу, залученість до спілкування. Стратегії позитивної ввічливості служать установленню спільності інтересів комунікантів, підкреслюють кооперований характер і зміцнюють взаємодію – у цілому виступають як засіб свідомого стимулювання спілкування.

Із стратегій негативної вічливості – конвенціоналізованих стратегій запобігання погрози обличчю – у кооперативному консенсусному МД стабільно відзначаємо стратегії, які демонструють дистанційованість і шанобливість, повагу до свободи слухача і його незалежності. Стратегії дистанціювання складають основу мовленнєвого етикету, що робить їх особливо значущими для кооперативного сімейного спілкування.

З точки зору комунікативно-позиційної детермінованості реалізації мовленнєвих актів в адресатних респонсивних висловлюваннях, кооперативна мовленнєва взаємодія в МД, що характеризується паритетом статусу адресата та адресанта, віддзеркалюється у конвенційній відповідності іллокуцій мовленнєвих актів: питання – відповідь, спонукання – згода або відмова, ствердження – згода або заперечення.

Кооперативний координуючий підтип МД характеризується найбільшою за програмованістю та конвенціональністю у порівнянні з іншими типами. Кооперативні координуючі стратегії в матримоніальному дискурсі характеризуються зацікавленістю в результаті лише однієї із сторін, яка є ініціатором розмови, здійснює мовленнєвий та метакомунікативний моніторинг її протікання. На макрорівні тут відсутня конкуренція думок та прагнень учасників комунікації. Нерівномірність комунікантів відносно їх інтересів посилюється ієрархією статусних відносин. Як правило, в даній ситуації комуніканти позиціонують себе як «керуючий» і «керований». Ініціальна фаза, при чітко заданій ієрархії відносин, зведена до мінімуму, її головна мета – перевірка або демонстрація готовності вступити в контакт, а за умов використання технічних засобів – забезпечення роботи каналу зв'язку.

З точки зору комунікативних цілей даний тип МД реалізується двома підтипами: маніпулятивним та інформативним.

У **маніпулятивному** підтипі головним комунікативним наміром є спонукання до дії. Комунікація в даній ситуації завжди ієрархічна, з пріоритетністю прямого зв'язку. Зафіксованими маніпулятивними стратегіями є: стратегія ухилення від істини, стратегія викривлення інформації, стратегія імунізації висловлювань (посилання на авторитети та вживання універсальних висловлювань), стратегія модифікації іллокутивної сили висловлювань, стратегія групової ідентифікації (залучення або дистанціювання; стратегія структурування за принципом релевантності (розміщення важливої інформації на початку й у кінці повідомлення, використання структур з імплікативним потенціалом).

Матримоніальний **інформативний** дискурс являє собою цілеспрямований процес передачі знань від адресанта до адресата з метою розширення індивідуального когнітивного простору останнього. Макростратегія отримання інформації реалізується у вигляді диктальної і регулятивної стратегій: диктальна стратегія покликана заповнити інформаційну лакуну адресата; регулятивна стратегія передбачає нежорсткий, імпліцитний вплив на його вольову сферу. Основною структурою матримоніального інформативного дискурсу є наступна: запит інформації адресантом → інформація адресата, що здатна потенційно розширюватися.

Конфронтативний тип МД характеризується конфліктом інтересів або цінностей комунікативних партнерів, які вступають в діалог з різними настановами та інтенціями. В основі конфліктної мовленнєвої взаємодії подружжя лежить взаємне невдоволення, що виникає в результаті порушення чоловіком або дружиною (чи обома) певних обов'язків, покладених на них суспільством. Обов'язки і права подружжя приблизно рівні.

У конфліктному дискурсі стратегічні співвідношення представлені двома основними видами: незадоволення вимоги і неприйняття запропонованого, які в мовному вираженні презентують раціональну і емоційну сфери. В тактиках раціонального впливу преважає інформативна функція, пов'язана з інтенцією переконати добровільно задовольнити вимогу адресанта. Матримоніальний дискурс отримує структуру та ознаки аргументативного з наявною в структурі логічною послідовністю аргументів на захист запропонованого. Тактики емоційного впливу реалізують комунікативні цілі, примітивно експлікуючи інтенцію висловлення. Тактики раціонально-емоційного впливу вживаються комунікантами на стадії переростання суперечки в сварку і реалізують як аргументативний дискурс суперечки, так і агресивний дискурс сварки.

Кількісний аналіз стратегічного потенціалу стереотипних ролей кластеру **EHFRAU** представлено в таблиці 1 (див. нижче).

Кількісні дані вказують на те, що **FREUNDIN** (дружина-подруга) та **LEBENSGEFÄHRTE** (дружина-надійна партнерка) активно демонструють солідарність з партнером, повагу до його свободи і незалежності, вони вміло маніпулюють партнером, модифікуючи іллокутивну силу вислов-

лень, структуруючи повідомлення та ухиляючись від імунізації висловлень. Інформуючи партнера, як FREUNDIN, так і LEBENSGEFÄHRTE, прагнуть оадше відкорегувати його поведінку, аніж заповнити інформаційну лакуну.

Таблиця 1

Стратегічний потенціал стереотипних ролей кластеру *EHEFRAU*

СТРАТЕГІЇ		СТЕРЕОТИПНІ РОЛІ						
		FREUNDIN	LEBENS- GEFÄHRTE	HAUS- FRAU	GELIEBTE	TREUE FRAU	POWER- FRAU	
К О Н С Е Н С У С	демонстрація солідарності з партнером	26%	28%	2%	9%	33%	2%	
	демонстрація дистанційованості	16%	22%	3%	2%	1%	56%	
	демонстрація поваги до свободи партнера і його незалежності	11%	54%	3%	1%	4%	27%	
К О Р Д И Н У В А Н Н Я	Модифікації іллокутивної сили висловлювань	26%	22%	14%	31%	17%	3%	
	ухилення від істини	16%	8%	6%	26%	28%	16%	
	викривлення інформації	16%	14%	13%	30%	10%	17%	
	імунізації висловлювань	3%	6%	40%	31%	12%	8%	
	групової ідентифікації	11%	13%	33%	21%	17%	13%	
	структурування за принципом релевантності	8%	25%	24%	9%	8%	26%	
	Інформаційна (заповнення інформаційної лакуни)	14%	16%	15%	17%	12%	26%	
	регулятивна (вплив на вольову сферу адресата)	23%	22%	10%	10%	8%	27%	
	К О Н Ф Л І К Т	ненадання	15%	11%	15%	13%	12%	34%
		неприйняття	16%	12%	15%	14%	13%	30%

Стратегічний потенціал HAUSFRAU базується на пасивній участі в консенсусних діалогах, імунізації висловлень, груповій ідентифікації та релевантному структуруванні в маніпулятивних діалогах, в переважанні диктальної над регулятивною стратегією в інформаційних діалогах. GELIEBTE зосереджується на сфері маніпулювання партнером, надаючи перевагу імунізації та модифікації іллокутивної сили висловлювань, ухиленню від істини та викривленню інформації. TREUE FRAU активно демонструє солідарність з партнером, уникає дистанційованості та поваги до свободи і незалежності партнера. В процесі координування вона часто ухиляється від істини.

POWERFRAU надає перевагу демонстрації дистанційованості та поваги до свободи партнера, не модифікує свої ілюзії та не імунізує висловлення, релевантно структуруючи їх. В конфліктних типах МД всі типи демонструють паритет стратегій ненадання та неприйняття, найактивнішу участь в матримоніальній конфліктній взаємодії бере POWERFRAU.

Кількісні результати проведеного аналізу свідчать, що до стратегічного потенціалу стереотипних ролей кластеру ENEFRAU (дружина) в німецькомовному матримоніальному дискурсі належать як універсальні, наднаціональні стратегії, так і ті, що презентують етноспецифічні уявлення німців про сучасні сімейні ролі. Очевидно, що перспективним об'єктом дослідження є стереотипні ролі кластеру EHEMANN (чоловік) та їх стратегічне різноманіття.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Белова А.Д. Комунікативні стратегії і тактики: проблема систематики / А.Д.Белова // Мовні і концептуальні картини світу: зб.наук.пр. – К.: КНУ імені Тараса Шевченка, 2004. – С.11-16.
2. Бігарі А.А. Дискурс сучасної англomовної сім'ї / А.А.Бігарі // Автореф. Дис. ... канд. філол. наук: 10.02.04. – К.: КНУ імені Тараса Шевченка, 2006. – 21с.
3. Гридасова О.І. Способи вербальної об'єктивації стереотипних ролей дружини в англomовному сімейному дискурсі / О.І.Гридасова // Вісник Житомирського держ. ун-ту. – Вип. 45. – Житомир, 2009. – С. 48-54.
4. Красных В.В. Этнопсихоллингвистика и лингвокультурология: Курс лекций. – М.: ИТДКГ "Гнозис", 2002. – 284 с.
5. Прохоров Ю.Е. Национальные социокультурные стереотипы речевого общения и их роль в межкультурной коммуникации // Функциональные исследования. Сб. статей по лингвистике. Вып. 4. – М., 1997. – С. 5-21.
6. Фролова І.Є. Стратегія конфронтації в англomовному дискурсі: [монографія] / Фролова І.Є. – Харків: ХНУ імені В.Н.Каразіна, 2009. – 344 с.

Кушнерик В. І.
(Чернівці)

ФОНОСЕМАНТИЗМ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ ФОНЕСТЕМ У РІЗНОСПОРІДНЕНИХ МОВАХ

У статті мова йде про теоретико-експериментальні дослідження явища фоносемантизму на прикладі функціонування фонестем у германських та слов'янських мовах із застосуванням математичного апарату.

В статье рассмотрено теоретико-экспериментальное исследование явления фоносемантизма на примере функционирования фонестем в германских и славянских языках с применением математического аппарата.

The article deals with theoretical and experimental research of the phenomenon of phonosemantics by means of mathematical apparatus, the functioning of phonostems of Germanic and Slavic languages being used as an example.

Класичними є дослідження виразності лексем як симбіозу голосних та приголосних звуків при розгляді художнього боку мови у цілому або конкретного поетичного тексту зокрема. Численні судження та експерименти є прямим доказом того, що різні звуки у певних умовах викликають уяву чогось конкретного, що свідчить про їх психологічно-семантичну значимість, адже віками вчені та літератори наводять факти щодо гармонії взаємовідносин між словом та річчю, яку це слово означає.

Теоретико-експериментальні дослідження свідчать, що носії мови під впливом значення слова відкривають у ньому різного роду бажані фонетичні співвідношення.

Менш досліджені нині фонестеми, фонологічні одиниці, що являють собою сукупність ознак приголосних фонем і у більшості своїй є початковими у лексичному фонді мови.

Фонестема, згідно з дефініцією словника О.С.Ахманової, є сполученням звуків, які повторюються, подібно морфемі у тому розумінні, що з даною мовною одиницею, більшою чи меншою мірою, асоціюється певний зміст, але фонестема відрізняється від морфем повною відсутністю морфологізації решти словоформи.

Фоносемантика як розділ лінгвістики розглядає три типи фонетичних одиниць: фонему (звукотип), фонетичну ознаку і сполучення фонем (звукосполучення, фонемне сполучення, звукокомплекс, звукосимволічний комплекс, фонестема тощо).

Фонестеми (початкові сполучення фонем безпрефіксальних слів) – у центрі уваги фоносемантичних досліджень.